

# РЕШЕНИЕ

№ 6216

гр. София, 10.11.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 30.10.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев**

**ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева**

**Силвия Житарска**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8269** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по касационна жалба от В. Д. против решение на СРС, НО/9 от 06.01.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 6844/17 г., с което е потвърдено НП 16-4332-013958/18.08.2016 г., издадено от началник група, отдел ПП СДВР. Оплакванията са за незаконосъобразност, допуснати съществени процесуални нарушения и се иска отмяната му.

Ответник по касационната жалба не взема отношение.

Представител на СГП предлага да се остави в сила решението по СРС.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, но по различни от изложените в нея аргументи, а именно по следващите съображения.

Настоящият касационен състав намира, че решението е незаконосъобразно, като краен резултат по следващите съображения.

Видно от приложените по делото материали е, че е съставен акт за установяване на административно нарушение на 14.05.2016 г., за извършено от наказаното лице – касатор на 07.12.2015 г. нарушение. Издадено е НП 16-4332-013958 от дата 18.08.2016 г.

Въз основа на жалба на нарушителя е образувано административно наказателно производство по н.а.х. дело № 6841/2017 г. на СРС, НО, 9 състав. Т.е. има образувано административно наказателно производство, което е обявено за решаване на 11.07.2017 г. Съдебният акт, постановен от низовия съд е от 06.01.2019 г.

Към момента на постановяване на решението на СРС не е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност, но към момента на разглеждане на настоящото касационно производство и постановяване на това решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият състав намира, че следва да бъдат изложени аргументи само и единствено относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ.

Чл. 11 от ЗАНН, който препраща към НК по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, препраща и към института на абсолютната давност. Изтичането на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК.

Във връзка с горното настоящият касационен състав намира решението на първоинстанционния съд е неправилно като краен резултат по съображенията изложени по-долу.

На първо място чл. 11 от ЗАНН препраща към общата част на НК по въпросите касаещи вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в самия ЗАНН не се предвижда друго.

Във връзка с давността ЗАНН дава конкретна уредба в два случая: по отношение на изпълнение на наказанието по влезнал в сила административно наказателен акт (чл. 82 от ЗАНН) и в разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН що се отнасят до административно наказателното производство в частта, която се развива пред административно наказващия орган, с оглед осигуряването на бързина и невисящност на производство, което в много голяма степен засяга правната сфера на лицата. В разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН са предвидени сроковете, с изтичането на които не може вече да се образува административно – наказателно производство пред административно наказващия орган. Що се отнася до съдебната фаза на административно наказателното производство, спрямо нея, изрична уредба в ЗАНН не се съдържа, като по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност по НК.

В глава IX от НК "Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание", чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В посочената разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80, ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от

НК). В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност (съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80, ал. 3 от НК.

Настоящият състав намира, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за много по – тежки простъпки, а именно престъпленията и няма логика за по леки простъпки – административните нарушения – да бъде изключена. В случай, че се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по – лека простъпка – административно нарушение – да бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление.

В конкретния случай нарушението е извършено на 07.12.2015 г., и абсолютната давност съобразно действалите по време на извършването му разпоредби е изтекла на 07.06.2020 г.

За това дали е изтекла абсолютната давност за преследване на престъпление или извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно. Във връзка с това настоящият състав констатира, че към момента на постановяване на първоинстанционното решение абсолютната давност не е била изтекла, но към момента на постановяване на това решение предвидената в закона абсолютна давност е изтекла. С оглед на това, настоящият състав намира, че първоинстанционното решение, с което е потвърдено НП дори да е правилно, като довод, като краен резултат е неправилно и следва да бъде отменено.

При тези съображения настоящата съдебна инстанция намира, че процесното НП следва да се отмени.

Във връзка с изложеното съдът

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение СРС, НО/9 от 06.01.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 6844/17 г. и ПОСТАНОВИ

ОТМЕНЯ НП 16-4332-013958/18.08.2016 г., издадено от началник група, отдел ПП СДВР, с което на В. И. Д. от Б., ЕГН [ЕГН] са наложени административни наказания: глоба в размер на 100 лева на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП и глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.